

scólă, pîntre copiii buni și copii rîi. Copiii cei rîi, cu dreptu cuvîntu, se potu asemîna cu marginea ogorului de lîngă drumu; cîci ori-ce învățatură bună, pentru dînșii, remîne stîrpa și nefolositoare. Amblîndu derbedei, nu potu dobîndi învățatură; și tređindu-se mari, ei nu suntu, de cîtu gunoiulu societăței; și de aceea remînu pe drumu, de rîsulu lumei.

Unia, la începutu suntu silitori; dar' peste unu timpu, pîrîndu-li grea învățatura, se lenevescu. Aceștia, suntu ca și pîmîntulu petrosu; în care sîmînta cîdută, neavîndu umeđială, adecă: răbdare și stîruință, nu prinde rădăcină; ei se usucă și remîne fără fructu.

Unii învăță bine; dar' ce folosu?! Li lipsesce tocmai însușirea cea mai frumoasă, adecă: purtarea bună; fără de care învățatura, nu prețuesce nimica. Și aceștia, suntu ca și pîmîntulu spinosu; în care, cîdîndu sîmînta cea bună, se înădușă de spinii ce cresc împreună cu dînsa, adecă: de purtarea necuviincioasă; și nu dă nici unu folosu.

Alții însă, se pîrtă bine și învăță bine; și de aceea, asemene copii buni, prin purtarea și sirguința lor, ajungu barbați învățați și înțelepți; cari suntu de mare folosu pentru dînșii, nașunea lor și omenirea întregă. Aceștia se potu asemîna cu pîmîntulu celu bunu și roditoru; în care, sîmînta cîdută, cresce și dă fructu însutitu.

Copii! Purtați-vă bine și vă siliți dar', pentru a înțelege ceea ce învățați; ca în viitoru să puteți fi folositori: vouă, familiei vîstre, iubitei și scumpei nîstre patrii, cum și omenirei întregi.

---

2. Banii găsiți.

Doi băeți, Petru și Sandu, mergeau la scólă. De o dată Sandu, care mergea mai înainte, se opri. I! ha! Pettrache! vin'tare, éca ce-amu gîsitu eu!—Petru. A! e o pungă cu bani! Uite! suntu peste 50 galbeni!